

KO TELO KRIČI, DUŠA PA MOLČI

Ilustracija, ustvarjena z UI.

Veliko ljudi danes živi pod pritiskom. Tesnoba, nemir, utrujenost, glavoboli, slabost, izbruh jeze, prepričanja doma, črne misli in občutek, da človek ni več cel. Nekdo se zbudi že utrujen. Drugemu postane slabo ob določeni osebi. Tretji eksplodira zaradi malenkosti in sam ne razume, zakaj.

Najprej pogled naravne razloge. Morda premalo spiš, si izčrpan ali imaš zdravstveno težavo. Morda nosiš rano, ki je nisi nikoli predelal. Včasih je potreben zdravnik, včasih psiholog, včasih pa več reda: spanje, hrana, gibanje, manj telefona in manj bežanja pred samim seboj. **Toda človek ni samo telo. Ima tudi dušo.**

Ko breme pride na svetlo

To se hitro vidi pri zameri. Nekdo ti je naredil krivico. Tega ne poveš nikomur. Premlelaš, kaj bi mu moral reči. Ko ga vidiš, ti stisne želodec. Na zunaj si miren, znotraj pa te nekaj žre.

Potem končno nekomu poveš. Prijatelju. Ženi. Duhovniku. Priznaš: »To me boli. Tega mu ne morem odpustiti.« In kar naenkrat je malo lažje. Kot da bi se ti iz prsi odvalil kamen. Teža ni nujno izginila, ampak nisi več sam z njo. Tema je prišla na svetlo.

Naši predniki so vedeli, da notranje stanje vpliva na telo. Zato rečemo: »Ta človek mi gre na jetra.« To je

prisposodba, ne dokaz bolezni jeter. Stres lahko spremljajo glavoboli, mišična napetost, želodčne težave, razdražljivost in motnje spanja. Človek ne trpi samo »v glavi«. Pomoč potrebuje cel človek.

Jeza se pozna v obrazu. Strah v dihanju. Sram v drži. Zamera se nabira kot notranji strup. Toda tudi ko si govoriš: »Nič nisi vreden. Nihče te nima rad. Zate ni upanja,« te misli niso zadnja beseda o tvoji vrednosti.

Razlikovati in ohraniti upanje

Kristjan mora znati razlikovati. Bog človeka opozori na greh zato, da bi ga dvignil. Zlo pa ga obtožuje zato, da bi ga potisnilo v obup. Utrujenost, slabost, glavoboli, jeza ali vsiljive misli niso dokaz demonskega vpliva. Lahko imajo telesne ali duševne vzroke. Neželena vsiljiva misel sama po sebi ni človekova namera.

Prava pot se začne pri osnovah. Spi. Jej normalno. Pojdi ven. Delaj. Pogovori se. Po potrebi poišči strokovno pomoč. Potem pogled vase. Komu zameriš? Komu ne moreš odpustiti? Kaj skrivaš? Kje živiš dvojno življenje? Kateri greh se ti vedno znova vrača?

Ne pozabi na dušo

Naredi še duhovni korak. Pojdi k spovedi in sveti maši. Moli. Vzemi rožni venec. Pogovori se z duhovnikom. Blagoslovi dom. Odpovej se stvarjem, ki te vlečejo v temo. To niso čarobni triki. To je čiščenje duše. Duhovna podpora ne nadomešča zdravljenja, lahko pa ga spremlja.

Tudi neveren človek lahko razume: če nosiš sovraštvo, te bo to požrlo. Če živiš v laži, te bo razdvojilo. Če ne odpustiš, ostaneš privezan na človeka, ki te je ranil. Če vse držiš v sebi, začne telo kričati namesto tebe.

Katoliška vera pa pove še več: človek ne potrebuje samo olajšanja. Potrebuje odrešenje. Potrebuje Kristusa, ki lahko odpusti greh, razveže človeka in prinese mir, ki ga sam sebi ne more dati. Kristjan ne išče hudiča povsod, ve pa, da obstaja duhovni boj in da je Kristus močnejši od vsake teme.

Če v sebi nosiš težo, ne čakaj, da te zmelje. Poišči naravne razloge, uredi življenje in poišči pomoč. Ne pozabi pa na dušo. Morda tvoje telo kriči zato, ker duša že dolgo molči. Prvi korak k svobodi je preprost: priznati resnico, jo prinesiti na svetlo in se vrniti k Bogu. (BV)

TVIT TEDNA

Klik na sliko odpre objavo na X

Matija Vidmar ✓
@vidmarmatija

Show translation

Kdaj bo vam boomerjem vžalo v glavi, da če bodo ženske izbirale kariere namesto materinstva, bomo SLOVENCİ izginili.... In brez otrok bodo izginile tudi pokojnine itd... Ampak saj vam BOOMERJEM je vseeno, ker vas takrat ne bo več...

9

5

22

1

ŠE VEDNO JE BIL OTROK.

Ubili so otroka. Kakšnega? Ja, bil je bolan. Ampak ali je bolezen upravičilo, da koga ubijemo?

Fotografija za ponazoritev.

Na Nizozemskem so leta 2024 evtanazirali 29-letno Zorayo ter Beek, ki je kljub večletnemu zdravljenju trpela zaradi depresije in drugih duševnih težav. Njeno trpljenje je bilo resnično. Toda ali je namerno končanje življenja pravi odgovor nanj? In kako zanesljivo lahko pri tako mladem človeku presodimo, da izboljšanja nikoli več ne bo?

Nizozemska odločba LK-2026-001 opisuje otroka s hudimi možganskimi okvarami, cerebralno paralizo, epilepsijo ter težavami z dihanjem in požiranjem. Starši so zaprosili za končanje življenja. Prvi neodvisni zdravniki so še videli druge možnosti. Po navedbah lečečega zdravnika je dodatno zdravilo povzročilo nove težave; drug neodvisni zdravnik je podprl njegovo oceno. Komisija je sprejela presojo o neznosnem trpljenju brez

možnosti izboljšanja in ravnanje ocenila kot skrbno.

Toda za temi izrazi je bil otrok. Ne diagnoza, ne statistika, ne problem, ki ga je treba odstraniti. Otrok, star skoraj 24 mesecev. Njegova bolezen ni izbrisala njegove človeškosti. Njegova nemoč ni zmanjšala njegove vrednosti. **Še vedno je bil nekdo, ne nekaj.**

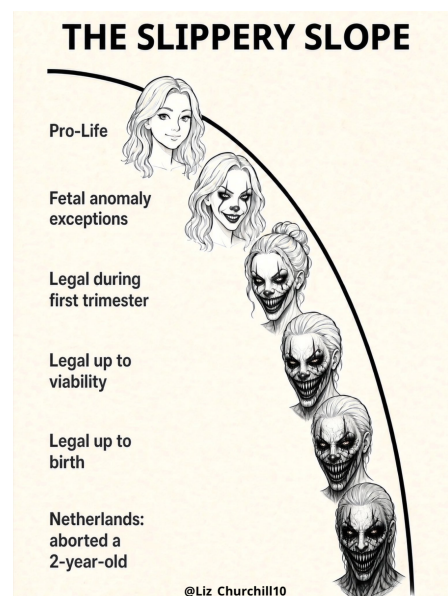
To ni bil splav, temveč namerno končanje življenja že rojenega otroka. Odločba ne pomeni, da zadostuje invalidnost. Toda moralno vprašanje ostaja: če življenje ni več nedotakljivo, kaj nas bo ustavilo pri naslednji izjemi? **Kje je meja? In kje bo čez deset let?** Pri starejšem otroku, pri drugačni bolezni? To so vprašanja o načelu, ne napoved prihodnje zakonodaje.

Tu je spolzka strmina. Oznaka »pro-life« ni dovolj, če zamolčimo, čemu nasprotujemo. Smo proti splavu in namernemu ubijanju nedolžnega človeka. Za katoličana dostojanstvo ne izvira iz zdravja, samostojnosti ali koristnosti. Človek je ustvarjen po Božji podobi. Tudi bolan otrok. Tudi otrok, ki nikoli ne bo živel samostojno.

To ni zahteva po zdravljenju za vsako ceno. Katoliški nauk dopušča

opustitev nesorazmernih postopkov, ne pa namernega povzročanja smrti. Lajšanje bolečin, paliativna oskrba in skrb za bolnega ostajajo potrebni.

Starši potrebujejo pomoč, počitek in bližino, ne obsojanja svojega značaja. Sočutje pa ne zahteva strinjanja z dejanjem. Otrok ne izgubi pravice do naše skrbi zato, ker potrebuje več pomoči. **Še vedno je otrok. Prav zato ga moramo varovati.** (MV)

Mnenjska grafika. Popravek zadnje oznake: primer ni splav, temveč končanje življenja rojenega otroka, starega skoraj 24 mesecev.

Viri: odločba LK-2026-001; Katekizem, 2270-2279; Z. Khalid, Harvard (18. 11. 2024). Uredniški komentar.

SREČAJMO SE V ŽIVO

POGOVORNI VEČER V MARIBORU

Petek, 9. oktober • 18.00

Meating pub, Mlinska ulica 2, Maribor

Z **Alešem Erneclom**, kandidatom za župana Maribora, in **Alenom Komanom**, predsednikom Stranke Straža.

POHOD ZA ŽIVLJENJE

Sobota, 10. oktober • 9.30

Prešernov trg, Ljubljana

Za življenje. Za otroke. Za prihodnost. Pridi z družino in povabi prijatelje.

ODPRAVA OČETNJAVA

Nedelja, 18. oktober • 6.30

Odhod: P+R Dolgi most, Ljubljana

Po zgodovinskih krajih Karantanije. Ugodnejše za člane. **Samo še 2 prosti mesti.**